

Anastasia Popa

Gheia poveștii

Clasele
1-2

Primele mele povești • NIVELUL 2

Ilustrații de Giorgian Gînguț

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

POPA, ANASTASIA

Cheia poveștii : primele mele povești : nivelul 2 / Anastasia Popa. -
Pitești : Carminis, 2017

ISBN 978-973-123-340-6

821.135.1

Copyright © Editura CARMINIS

Redactor: **Anastasia Budișteanu**

Corectură: **Diana Pițigoi**

Tehnoredactori: **Giorgian Gînguț, Minodora Suditu, Marina Zamfir**

Tehnoredactare computerizată: Editura CARMINIS

Tiparul executat la

S.C. EUROPONTIC SERV S.R.L. Cluj-Napoca

Comenzile se primesc la tel./fax:

0248 253 022, 0248 252 467

e-mail: editura_carminis@yahoo.com

sau pe adresa:

Editura CARMINIS

str. Exercițiu, bl. D 22, sc. B, ap. 1

cod 110242, Pitești, jud. Argeș

www.carminis.ro

ISBN 978-973-123-340-6

Ciuperca Fermecată

Sub ciupercuța din mijlocul poienii se adăpostiseră de ploaie o furnicuță, doi fluturi și un greieraș. Erau mulțumiți că dăduseră peste ciuperca ce-i acoperea ca o umbrelă.

Când ploaia era în toi, pe cărare apăru, lipăind prin băltoace, brotăcelul Roac-Roac.

1. – ROAC-ROAC,
VINO AICI,
ESTE LOC ȘI
PENTRU TINE!

2. – NICI NU MĂ GÂNDESC!
MIE PLOAIA TARE-MI PLACE ȘI
O SĂ SAR DREPT ÎN BĂLTOACE!

Și chiar sări... pleosc! într-o băltoacă și-i împrășcă pe cei de sub ciupercă cu o rafală zdravănă de stropi.

4. – OAC! OAC! OAC!
PUȚIN ÎMI PASĂ!
NU RENUNȚ LA O AȘA
DISTRACȚIE PE CINSTE!

1. – ASTÂMPĂRĂ-TE!
ÎMI DISTRUGI CHITARA!

2. – ȘI MIE ÎMI UZI
MERINDELE!

3. – IAR NOUĂ
ARIPIOARELE!

Își făcu vânt și sări peste ciupercă în băltoaca din partea opusă. Apoi iar îndărăt.

De fiecare dată stârnea o altă ploaie de stropi, care-i uda zdravăn pe cei de sub ciupercă.

1. – CE OBRAZNIC!!!
CE RUȘINE!!!

2. – E LA FEL DE RĂU
CA AFARĂ, SUB
STROPII DE PLOAIE!

3. – ÎȘI VA PRIMI
ÎN CURÂND
RĂSPALATA!

4. – DE LA CINE,
MĂ ROG?
DE LA VOI?
SĂ FIM SERIOȘI!

Continuă să sară peste ciupercă.
Heiii!... și... pleosc! se auzea întruna.

— NU-L MAI LUAȚI ÎN SEAMĂ,
O SĂ VEDEȚI CURÂND!

Nu sfârși bine vorba că și auziră: Heiii!... și... Buuff! Brotacului nu-i mai reușise săritura.

Ciuperca se înălțase ca prin minune și el căzuse în iarba umedă.

1. – NU ȘTIAI CĂ CIUPERCILE CRESC FOARTE REPEDE DUPĂ PLOAIE? MERGI LA BUNICĂ-TA BROASCA SĂ-ȚI FACĂ O FRECȚIE! ȘI PE VIITOR AI GRIJĂ CUM TE PORȚI!

2. – UUUAC! UAAC! VRĂJITOAREO! VRĂJITORILOR!

Crezi că brotăcelul Roac-Roac a înțeles de ce a căzut? Oare de ce striga „Vrăjitoareo!“?

Plăcinta Rumeioara și prietenii ei

Într-o căscioară ascunsă în pădure trăiau în bună înțelegere trei prieteni: cocoșul Pintenatul, motanul Sforailă și Rumeioara, plăcînțica prăjită în unt. O duceau tare bine.

Cocoșul aducea de mâncare (pește, fructe ori semințioare), motanul aducea lemne, iar Rumeioara pregătea mâncarea. Ca să iasă mai gustoasă ciorbica, plăcînțica se afunda în oală până la fund și îndată mâncarea căpăta gust de unt. Toți trei erau mulțumiți și aveau numai cuvinte de laudă unul pentru celălalt.

Până când, într-o zi, cocoșul căzu pe gânduri...

— Toată ziua sunt numai în zor, în pădure sau pe ogor. La cules, la pescuit, la vânătoare, nu mai pot de aripioare.

În vreme ce eu trudes, prietenii mei huzuresc.

Motanul aduce dimineața un braț de lemnișoare și apoi stă tolănit la soare. Iar Plăcînțica Rumeioara doarme pe cuptor toată ziua și abia spre seară pregătește ciorbica. De mâine sunt hotărât să cer o schimbare.

A doua zi, cei trei au schimbat rolurile.

Rumeioara a plecat la vânatoare, cocoșul după lemne și motanul a rămas la bucătărie.

Când se rostogolea Rumeioara pe poteca din pădure, îi apărău în cale vulpea.

Și haț! o prinse cu dinții.

Rumeioara a reușit cu greu să scape, dar o bucată bună din ea a rămas în botul cumetrei.

Cocoșul a adus cu greu niște lemne, dar când a încercat să le despice, era să-și rupă ciocul.

Motanul s-a apucat să facă o ciorbă, dar degeaba punea în oală, ba una, ba alta că nu căpăta niciun gust. Și-a amintit că Rumeioara se afunda în oală până la fund și ciorba ieșea gustoasă. A încercat și el să-și cufunde coada în oală, dar s-a opărit și a început să miaune de durere.

În timpul acesta, Rumeioara dădu buzna în casă speriată și ruptă. Când au văzut-o cum arată, cocoșul și motanul s-au pus pe plâns.

După ce și-au vărsat tot focul, au spus într-un glas:

— Așa se întâmplă când nu-ți cunoști locul. Fiecare are pe lume un rost și este bine să fii de folos, făcându-ți treaba serios. Făcând un lucru bine, vei mulțumi pe orișicine.

De atunci, cei trei au trăit în pace și bună înțelegere în căscioara lor din adâncul pădurii.

În viața reală oare animalele sunt nemulțumite de ceea ce fac? Dar oamenii? Cunoști oameni care ar vrea să facă altceva decât ceea ce fac?

CUPRINS

Giuperca fermecată	3
Plăcinta Rumeicara și prietenii ei	8
Poiana Mierlei	12
Povestea ariciului	16
Șoricelul curios	20
Greionul magic	24
Lebăda și peștișorul	30
Gândăcelul care-și căuta un prieten	34
Pomișorul neascultător	40
Lanțul prieteniei	44
Omul de zăpadă	48
Sărbătoare în pădure	52

